

University of Groningen

The Dynamics of English Writing Development in Advanced Chinese Learners

Hou, Junping

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2017

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Hou, J. (2017). *The Dynamics of English Writing Development in Advanced Chinese Learners*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Nederlandse Samenvatting

Het hoofddoel van dit onderzoek was om onze kennis van de ontwikkeling van Engelse schrijfvaardigheid op Chinese universiteiten beter te leren kennen. Op Chinese universiteiten wordt Engels meer beschouwd als een vak waar je voor moet slagen dan een taal die je zou willen gebruiken. Studenten moeten op de Chinese universiteiten twee Engelse examens met verschillende niveaus, de CET-4 en de CET-6 (College English Tests 4 en 6), met voldoende resultaat afronden om zo betere kansen te hebben op goede banen en uiteindelijk een succesvolle loopbaan. Vrijwel alle studenten slagen voor de CET-4 voordat ze afstuderen, maar toch klagen ze vaak dat hun Engels ondanks alle uren die ze erin hebben gestoken niet veel verbeterd is op de universiteit. Deze klacht heeft geleid tot de belangrijkste onderzoeksvraag van dit proefschrift: Verbeteren Chinese universitaire studenten hun vaardigheid in het Engels tijdens hun studie aan de universiteit? Deze hoofdvraag heeft een reeks van vijf afzonderlijke opeenvolgende studies geïnspireerd.

De serie studies begon met een enquête om te onderzoeken in hoeverre studenten zelf het gevoel hebben dat hun Engels vooruitgegaan is en wat hun belangrijkste motivatie was om Engels te studeren. Vervolgens werd een studie verricht om drie groepen studenten te vergelijken – (1) middelbare school leerlingen die bijna klaar waren, (2) universitaire studenten die zich voorbereidden op de CET-4 en (3) degenen die voor CET-6 studeerden. Uit die studie bleek dat vooral die meest gevorderde groep, studenten die voor CET-6 studeerden, niet vooruit waren gegaan in hun Engelse schrijfvaardigheden. Aangezien het moeilijk te geloven was dat deze studenten helemaal geen vooruitgang hadden geboekt in die 18 maanden, waarin ze veel tijd besteedden aan Engelse vaardigheden, was de veronderstelling dat deze meer gevorderde studenten een plafond hadden bereikt wanneer gekeken wordt naar de meer algemene maten van taalkundige verfijning en complexiteit. Het zou echter best zo kunnen zijn dat zij wel vooruit waren gegaan in de meer subtielere aspecten van taalgebruik zoals idiomaticiteit en tekstkwaliteit. Deze meer subtiele gebieden werden gedetailleerd onderzocht in de studies die in de hoofdstukken 4 en 5 uiteengezet worden. De laatste studie, die in hoofdstuk

6 besproken wordt, kijkt in detail naar het schrijfwerk van twee studenten uit de gevorderde klas: een student die duidelijk vooruitgang heeft geboekt en een student die geen enkele voortgang gemaakt lijkt te hebben. De vraag in deze laatste studie was of hun individuele trajecten licht kunnen werpen op hun zeer uiteenlopende ontwikkelingsprocessen. Elk van deze studies wordt hieronder kort samengevat, waarna een algemene conclusie wordt getrokken.

Hoofdstuk 2 ging in op de enquête die was afgenomen onder studenten bij een zeer selectieve universiteit in Xián om uit te vinden hoe de studenten dachten over Engels, hoe ze scoorden op eerdere tests die ze hebben moeten maken, wat hun motivatie was om Engels te gaan studeren en of ze het gevoel hadden dat hun Engelse vaardigheden tijdens hun universitaire cursussen waren verbeterd. Een gedetailleerde vragenlijst werd ingevuld door 418 bachelor studenten met een opleiding in natuurkunde, wiskunde en chemie in het eerste, tweede of derde jaar van hun universiteitsopleiding. In jaar vier was meer dan 90% van de respondenten voor de CET-4 geslaagd, maar slechts 55% had de CET-6 behaald. Dit resultaat toont aan dat de CET-4 relatief gemakkelijk is, terwijl het examen op het hogere niveau (CET-6) relatief moeilijk te halen is. De reacties op veel vragen lieten een verdeeld patroon zien. Ongeveer 60% van de studenten vond Engels niet echt leuk en studeerde Engels dan ook niet omdat ze geïnteresseerd waren in de taal, maar omdat ze moesten slagen voor de examens. Meer dan 60% van de respondenten voelde sociale druk om te slagen voor de examens en vond bovendien dat ze buitensporig veel tijd besteedden aan het studeren van Engels. De meeste studenten waren wel tevreden over hun leraren en lessen, maar slechts 40% van de studenten zocht naast de studie naar extra input in het Engels in de vorm van films of internet. Ongeveer de helft van de studenten gaf aan dat hun Engels verbeterd was, maar de andere helft had het idee dat dit voor hen niet het geval was. Om te onderzoeken wat de belangrijkste voorspellende factoren zijn voor "test-gedreven motivatie" en "waargenomen verbetering" in het Engels werden twee regressieanalyses uitgevoerd. De belangrijkste voorspellers voor test-gedreven motivatie waren de mate van sociale druk, het aantal keren dat de CET was gedaan, de hoeveelheid tijd en moeite die werd besteed aan het bestuderen van het Engels en de mate van waardering van formele instructies. De voornaamste voorspellers voor waargenomen verbetering waren positieve houding, de hoeveelheid tijd en moeite om Engels te leren, eerdere academische

testscores en blootstelling aan het Engels buiten de universiteit. Ten slotte was een interessante observatie dat de leerlingen in de lagere jaren hogere NMET-scores hadden, wat suggereerde dat de studentenpopulatie aan het veranderen is. Deze studie heeft over het algemeen de vaak gehoorde klachten van Chinese studenten bevestigd: Meer dan de helft van de studenten vond dat ze veel tijd aan het vak Engels hebben besteed, maar dat hun vaardigheden in de taal niet echt verbeterd waren. Om te onderzoeken of we bewijzen kunnen vinden die hun klachten bevestigen, hebben we een reeks studies uitgevoerd die hieronder zullen worden samengevat.

Hoofdstuk 3 presenteerde de eerste van deze reeks studies en vormde een verkennende studie waarin potentiële vordering in schrijfontwikkeling in Engels als tweede taal binnen drie studentengroepen met verschillende niveaus werd onderzocht en vergeleken: een middelbare school groep (23 studenten) met 30 maanden Engelse instructie en twee universiteitsgroepen met twee verschillende vaardigheidsniveaus die 18 maanden Engelse colleges volgden: een lagere universiteitsgroep ($n = 8$) die bezig was met de voorbereidingen voor de CET-4 en een groep studenten met een hoger niveau ($n = 18$) die zich klaarmaakten voor de CET-6. Alle studenten schreven 12 tot 20 teksten als onderdeel van de opdrachten die tijdens de colleges gemaakt werden. Voor de berekening van de maten die als variabelen in dit onderzoek gebruikt werden en voor het vergelijken van deze maten aan het begin en aan het einde van de Engelse colleges, werden gemiddeldes berekend van deze maten voor de eerste twee en voor de laatste twee teksten die in hun lessen werden geschreven. Deze variabelen omvatten zowel holistische als analytische maten waarvoor de volgende procedure werd gebruikt: alle pre- en posttest teksten (196) werden holistisch op vaardigheden gescoord door middel van een rubriek die specifiek is ontworpen voor deze studie: Beoordelaars werd gevraagd om de mate van taalkundige complexiteit, nauwkeurigheid, vloeiendheid, idiomaticiteit en coherentie (CAFIC) te beoordelen. Daarnaast werden de teksten analytisch gecodeerd op 47 complexiteitsmaten met behulp van de Synlex Analyzer (Lu, 2012). Uit de resultaten met betrekking tot de holistische scores bleek dat de middelbare school groep een verbetering liet zien met betrekking tot complexiteit en een trend voor een verbetering op het gebied van idiomaticiteit. De lagere universiteitsgroep liet een trend zien in de verbetering van hun vloeiendheid. Een zeer interessant resultaat van deze

studie was dat de hogere universiteitsgroep op geen enkele maat een vooruitgang liet zien. Wat de analytische maten betreft, lieten de middelbare schoolgroep en de lagere universiteitsgroep verbeteringen in diverse complexiteitsmaten zien, maar het ging hier wel om verschillende maten per groep (zie Tabel 3-7 voor details). De universiteitsgroep op het hoogste niveau liet opnieuw weinig vooruitgang zien en leek alleen te ontwikkelen op het gebied van enkele geïsoleerde, subtiele lexicale maten en non-finiete constructies. De bevindingen van deze studie laten zien dat er vooruitgang is geboekt op de middelbare school, er is enige vooruitgang geboekt op het lagere niveau aan de universiteit, maar op het hogere niveau aan de universiteit lijkt er nauwelijks vooruitgang te zijn geboekt. Deze laatste bevinding lijkt de klachten te onderbouwen die werden gevonden in de eerste studie die in hoofdstuk 2 werd gerapporteerd. Toch was het moeilijk om te geloven dat er op dit geavanceerde niveau, ondanks 18 maanden Engelse instructie en zeer veel tijd en moeite die de student heeft geïnvesteerd, vrijwel geen vooruitgang werd geboekt. De hypothese op basis van deze studie was dan ook dat studenten op dit gevorderde niveau een plafond bereikt zouden kunnen hebben en niet meer vooruitgaan in taalkundige complexiteitsmaten, maar wellicht wel in meer subtiele taalkundige en tekstuele aspecten, zoals idiomaticiteit en samenhang. Om deze hypothese te toetsen, werden twee pre-post studies opgezet die specifiek gericht waren op de mogelijke ontwikkeling in het gebruik van vaste woordcombinaties (als onderdeel van idiomaticiteit) en de mogelijke vooruitgang in het schrijven van samenhangende teksten door te kijken naar zowel coherentie en cohesie.

Hoofdstuk 4 was een pre-posttest studie over het gebruik en de ontwikkeling van 'chunks', oftewel vaste woordcombinaties, in de geavanceerde groep. Theorieën op basis van taalgebruik ('usage-based accounts') zien 'chunks' als een conventionele manier om een bepaald begrip uit te drukken met sequenties die bestaan uit twee of meer orthografische woorden, waarvan sommige woorden kunnen worden verplaatst of aangepast. Voor de studie in hoofdstuk 4 hebben we 'chunks' geïnclassificeerd als ofwel lexicale ofwel grammaticale woordcombinaties met 7 subcategorieën zoals in Verspoor, Schmid & Xu (2012). Elke vaste woordcombinatie werd handmatig gecodeerd op basis van het type en de lengte (gemeten in het aantal woorden). Verscheidene berekeningen werden gedaan om te zien of er

sprake was van correlaties met de holistische scores en of er verschillen waren tussen de pretest en posttest teksten. De bevindingen waren dat 'chunk coverage', het totale aantal woorden in vaste woordcombinaties gedeeld door het totale aantal woorden, correleerde met verschillende holistische taalvaardigheidsscores en ook dat het gebruik van 'chunks' in de loop van de tijd aanzienlijk was toegenomen. De gemiddelde lengte van de woordcombinaties liet geen correlaties zien met taalvaardigheidsscores en bleek ook niet te zijn toegenomen in de 18 maanden dat de studenten Engels leerden. Wat het type van de woordcombinaties betreft, bleek dat de betere schrijvers in de groep relatief meer 'chunks' gebruikten en dan met name het type collocaties (een van de lexicale 'chunks' bestaande uit ten minste twee woorden zoals bijvoorbeeld 'pay attention' en 'bright future'). Het gebruik van dergelijke collocaties bleek bovendien te zijn toegenomen van pre- tot posttest.

Hoofdstuk 5 was een pre-posttest studie waarin gekeken werd naar de mogelijke ontwikkeling van tekstkwaliteit, geoperationaliseerd als coherentie en cohesie, binnen deze gevorderde groep. Coherentie verwijst naar de algemene semantische relaties tussen zinnen die nodig zijn voor de lezer om de volledige tekst te begrijpen. Coherentie werd geoperationaliseerd als onderwerp-gebonden ('topic-based') coherentie waarin het aantal gerelateerde concepten geteld wordt en de bewegingsdichtheid (DoM: Density of Moves) van die concepten, geoperationaliseerd als het gemiddelde aantal bewegingen in 10 T-eenheden, en bewegingssterkte (SoM), geoperationaliseerd als de gemiddelde afstand tussen deze concepten, wordt berekend. Cohesie werd geoperationaliseerd als een expliciete vermelding van samenhangende markers van cohesie (lokale cohesie) en de semantische overlap tussen zinnen en paragrafen (globale cohesie). Wat de samenhang betreft, bleek uit de statistische analyse dat SoM zeer weinig correleerde met de holistische CAFIC-vaardigheidsmaten en ook geen significant verschil vertoonde tussen de pre- en posttest. DoM, daarentegen, correleerde met bijna alle CAFIC-vaardigheidsmaten, niet alleen wanneer alle data samen geanalyseerd werden, maar ook wanneer de data van de pretest en posttest afzonderlijk werden geanalyseerd. Bovendien was er een significante verbetering te zien tussen de pre- en posttest op het gebied van de bewegingsdichtheid van de concepten. We kunnen concluderen dat deze maat, DoM, een goede maatstaf

is voor tekstkwaliteit en dat de studenten aanzienlijk in coherentie zijn verbeterd en minder bewegingen per 10 T-eenheden maken. Deze bevindingen over de relatie tussen onderwerp-gebonden coherentie en holistisch-gescoorde vaardigheden komen overeen met de bevindingen van Watson Todd, Thienpermpool & Keyuravong (2004) dat de sterkte van relaties tussen sleutelbegrippen in een tekst niet op één lijn ligt met de score die docenten een betreffende tekst voor coherentie geven, maar de bewegingsdichtheid van de concepten wel. Aangezien deze maat (DOM) relatief gemakkelijk kan worden vastgesteld (alleen T-eenheden en sleutelconcepten moeten worden geteld), kan het een nuttige maat zijn bij het beoordelen van coherentie. Wat de samenhangende markers, zoals automatisch geteld met de Coh-Metrix tool (Crossley, Kyle & McNamara, 2016a), in de teksten betreft, zijn er maar drie maten, twee globale en een lokale, die correleren met de menselijke beoordelingen van algemene tekstkwaliteit op basis van de CAFIC-rubriek. De bevindingen kunnen betekenen dat DoM, een maat die gebaseerd was op de subjectieve identificatie van sleutelconcepten, gedeeltelijk hetzelfde onderliggende aspect meet als de 3 LSA maten voor overlap en de 3 maten voor woordoverlap, wat suggereert dat de teksten van deze geavanceerde groep meer op het onderwerp bleven en daarom meer focus hadden tegen het einde van de cursus dan aan het begin.

Door bovenstaande resultaten te combineren met de bevindingen uit hoofdstuk 3 en 4, kunnen we concluderen dat de geavanceerde leerlingen in ons project geen vooruitgang hebben geboekt in de CAFIC-maten en de syntactische maten, maar dat ze wel vooruit zijn gegaan op het gebied van wat subtielere lexicale aspecten van taal en hun gebruik van idiomatieit en tekstkwaliteit, die beide kunnen worden aangevoerd als hogere taalvaardigheden. Alle studies die tot nu toe zijn besproken, zijn groepsstudies, die kunnen onderzoeken hoe een aantal variabelen in de groep als geheel is veranderd. Groepsstudies kunnen echter niet laten zien hoe verschillende variabelen in de loop der tijd ontwikkelen en met elkaar interageren. Met andere woorden, groepsstudies kunnen het werkelijke ontwikkelingsproces niet goed aan het licht brengen. In hoofdstuk 3 hebben we geconstateerd dat de groep als geheel geen vooruitgang heeft geboekt in noch de holistische noch de analytische scores, maar toch zijn sommige studenten wel vooruitgegaan en anderen niet. Om mogelijke verschillen in

de ontwikkeling van sterke en zwakke leerlingen te onderzoeken, werden één sterke en een zwakke leerder geselecteerd uit de geavanceerde groep en getraceerd.

Hoofdstuk 6 traceerde een sterke leerder, die vooruitgang had geboekt in de holistische scores - en een zwakke leerder die was gestagneerd - vanuit het perspectief van complex dynamische systemen (CDST: Complex Dynamic System Theory). Beide leerders hadden in de loop van hun leerproces, dat 18 maanden duurde, 12 teksten geschreven. We namen onze CAFIC-rubriek met complexiteit, nauwkeurigheid, vloeiendheid, idiomatische en coherentie als uitgangspunt en traceerden zowel de holistische sub-scores als een aantal analytische scores die in onze eerdere onderzoeken aantoonbaar robuuste voorspellers van ontwikkeling in geavanceerde schrijvers waren gebleken. Voor taalkundige complexiteitsmaten gebruikten we de gemiddelde woordlengte (AWL: average word length) en non-finiete werkwoordverhouding (FVR: finite verb ratio), aangezien deze maten effectieve voorspellers van taalontwikkeling bleken te zijn in andere longitudinale studies op het geavanceerde niveau. Daarnaast werden de CAFIC-maten en hun sub-constructies, tekstlengte (voor vloeiendheid), relatief gebruik van collocaties (Coll) voor idiomatische en de dichtheid van bewegingen van concepten (DoM) voor coherentie, berekend. Uit de resultaten bleek dat de sterkere leerder zich op de meeste maten (vooral de holistische) ontwikkelde en in een vrij synchronoos patroon, wat suggereert dat de ontwikkeling van diverse variabelen gecoördineerd verloopt. Die interpretatie werd bevestigd door de verbetering en synchrone ontwikkeling in haar totale CAFIC score, tekstlengte en FVR. Haar data liet ook een significante piek in AWL zien: ze gebruikte na verloop van tijd dus meer langere woorden en dat zijn doorgaans de minder frequente en meer academische woorden. Daartegenover stond de zwakke leerder met een vrij onordelijk patroon in de ontwikkeling van de CAFIC-maten, en vooral in de FVR, die syntactische complexiteit vertegenwoordigt. De zwakke leerder was ook aanzienlijk meer variabel dan de sterke leerder. Tegen het einde van de onderzochte periode was er bovendien stagnatie in de CAFIC-maten, nauwkeurigheid en AWL te zien bij deze zwakke leerder. De verschillen tussen de twee leerders werden verder bevestigd door significante verschillen tussen de twee leerders in de mate van variabiliteit over de gehele periode in zowel tekstlengte als AWL.

Samengevat heeft dit proefschrift de anekdotische klachten van Chinese universiteitsstudenten, dat hun Engels op de universiteit niet verbetert, onderbouwd met de resultaten van een uitgebreide vragenlijst. De meeste studenten slagen vrij gemakkelijk voor de CET-4, maar het behalen van de CET-6 is lastig en kost veel moeite voor veel van de ondervraagde studenten. Ondanks de gevolgd 18 maanden durende Engelse collegereeks, liet de geavanceerde groep (die zich voorbereidde op de CET-6) geen duidelijke tekenen van verbetering zien. Echter, toen we onze analyse richtten op de ontwikkeling van idiomatische taal- en tekstkwaliteit, vonden we dat de groep wel degelijk aanzienlijke, maar subtiele vooruitgang boekte. Het zou natuurlijk best het geval kunnen zijn dat deze geavanceerde groep met betrekking tot de gemeenschappelijke complexiteitsmaten het plafond in hun ontwikkeling had bereikt en dat ze zich alleen nog maar in meer subtiele aspecten van taal konden ontwikkelen. Onze laatste studie gericht op de ontwikkeling van twee individuele leerders, een die vooruitgang had geboekt en een die geen vooruitgang had geboekt, laat ook zien dat de sterke leerder een vrij geautomatiseerd en gecoördineerd taalsysteem had en de zwakke leerling niet. We kunnen zeggen dat de klachten van de universitaire studenten dat ze weinig tot geen verbetering in het Engels laten zien, gedeeltelijk gestaafd zijn. Er zijn inderdaad leerlingen, zoals onze zwakke, die lijken te worstelen en die zelfs stagneren, maar er zijn ook leerders zoals onze sterke leerder die wel degelijk verbeteren in hun Engelse schrijfvaardigheid. Als we dan teruggaan naar onze eerste studie, zouden we voorzichtig kunnen stellen dat goede leerders waarschijnlijk al een hogere Engelse taalvaardigheid hebben (gebaseerd op de NMET scores), een positieve houding hebben ten opzichte van het Engels en ook zelf extra blootstelling aan het Engels zoeken via de media. Een interessant gegeven is dat de jongere studenten in onze studie (in jaar 1) hogere NMET-scores hebben wanneer zij aan de universiteit gaan beginnen dan de studenten in latere jaren, wat zou kunnen betekenen dat zij uiteindelijk minder moeite zullen hebben om te slagen voor die moeilijke CET-6 op de universiteit en er hopelijk ook meer plezier in hebben.

